

F. NAGY GÁBOR

Esti hang

Madár röptének nyoma az égen,
feloszló fény az alkonyat,
foszló árnyak szava a sötétben
bennem kap újra szárnyakat,

aztán leszáll valahol a mélyben...
a földön szemét, műanyag...
mint fuzárium a búzahéjban,
úgy alszik el az indulat.

Magam a parton...

*„Magam a parton egymagam vagyok”
(Juhász Gyula)*

Sötét, zavaros tó partján vagyok,
fals dalt mormolnak a sűrű habok,

egy rekedt madár is énekelne,
hangok foszlott hálója az este...

mélybe szivárog az árnyoskaság,
odalenn hullámozó csend foga rág,

mint rejtőző mélyvízi szörnyeteg,
az idő a hínárokkal lebeg.

Partra vont, megláncolt kis csónakok –
ma ígért, várva várt jobb holnapok –,

elétek leülve csak hallgatok...

„Magam a parton egymagam vagyok”.